

VŠEZNÁLEK

Školní akce
Povídka na pokračování
Školní galerie
Recepty
Zajímavosti
Vtipy

- 2..... Obsah a úvodník
- 3..... 17. listopad
- 4..... Komiksový workshop
- 5..... Pobyt peer aktivistů
- 6..... Divadelní představení
- 7..... LANDEKPARK
- 8..... Povídka na pokračování
- 9..... Povídka na pokračování
- 10..... Recept
- 11..... Recept
- 12..... Školní galerie
- 13..... Školní galerie
- 14..... Zajímavosti
- 15..... Komiks
- 16..... Pro legraci

I přesto, že už spadly první sněhové vločky a prosinec klepe na dveře, dovolte ještě malé ohlednutí za tím, co vše jsme za uplynulý měsíc listopad zažili. A že jsme se nenudili, o tom svědčí také spousta článků, o které se stejně jako vždy postarali členové naší redakce.

Připomeneme si nejen zásadní události spojené se 17. listopadem, ale neopomeneme ani akce pořádané školou.

Budete si moct přečíst o kreativně založeném komiksovém workshopu, pobytu peer aktivistů na Smrad'avce, divadelním představení s názvem Past na myši a v neposlední řadě také o výletu devátého ročníku do Ostravy.

A protože bez povídky na pokračování by to nebyl správný Všeználek, nepřijdete o ni ani v tomto čísle.

Klidné prožití posledního měsíce v roce 2016 vám přeje celá redakce Všeználka.

Huňková Barbora

Významné dny v říjnu

17. listopadu

17. 11. 1989 se na Albertově sešli demonstranti, kteří měli za cíl zničit komunistický režim v České republice. Revoluce trvala až do 29. 12. 1989.

Tuto demonstraci dodnes označujeme jako sametovou revoluci. Nedošlo při ní k násilnému napadení úřadů, ale naopak je dodnes spojena s cinkáním klíčů, jako znamením toho, že komunistům „odzvonilo“.

V 16:40 se přes 10 000 demonstrantů vydalo z Albertova na Vyšehrad, kde byla demonstrace oficiálně ukončena.

Sametová revoluce byla uspořádána hlavně studenty, ke kterým se 18. listopadu přidali také herci z divadel, jež vyhlásili týdenní stávkou. Na konci revoluce se podařilo svrhnout komunistický režim, a i přes poněkud drsné a násilné zásahy Veřejné bezpečnosti, nebyl zmařen jediný život.

Kočenda Jan, IX. C

Co se děje ve škole

Komiksový workshop

Komiksový workshop se uskutečnil 2. listopadu ve třídě VI. A. Školu při něm navštívila paní knihovnice s výtvarníkem a tvůrcem komiksů panem Vydrou.

Na začátku hodiny jsme se rozdělili do skupin po čtyřech a v nich jsme také doplňovali nedodělané komiksy. Po jejich dokončení jsme náš příběh měli převést do scének.

Na naši skupinku vyšla scénka se dvěma skřítky, kteří měli psi. Příběh vyprávěl o tom, jak se potkali páníčkové se psi, kteří na sebe začali vrčet, až z toho vypukla psí bitka. Bylo na nás, abychom příběh doplnili a vymysleli, jak se od sebe psi odtrhnou.

Komiksový workshop jsme si všichni velmi užili.

Kubík Matyáš, VI. A

Co se děje ve škole

Pobyt peer aktivistů

Tento rok jsme jeli k přehradě na Smrad'avku, v nepoměru devatenáct dívek a jeden chlapec.

Poté, co jsme se ubytovali, přesunuli jsme se do jídelny, kde jsme probrali, co od pobytu očekáváme a jaké jsou naše cíle. Následně nás čekal vydatný oběd.

Po obědě si 7. ročník převzala paní psycholožka Kroutilíková, se kterou jsme probírali kouření a drogy.

8. a 9. ročník si vzala na starosti paní Milena Matyášová, s níž jsme probírali úpravu prezentací pro 1. a 2. stupeň.

Po tomto programu jsme měli odpolední klid, svačinu a večer jsme úspěšně odolávali nástrahám, které na nás nachystal 9. ročník i s pomocí 8. ročníku. Později následovalo slavnostní přijetí 7. ročníku mezi peer aktivisty.

Dalšího dne 7. ročník navázal na téma drogy a kouření, stejně jako 8. a 9. ročník pokračoval v úpravách prezentace.

Po obědě následovala přednáška pana Jakuba Mořického, vedoucího Kontaktního centra v Uherském Hradišti, na téma drogy. Povídal nám, jak vypadá člověk, který bere dlouhodobě drogy.

Po přednášce jsme se pomalu začali balit a kolem druhé hodiny jsme se společně vydali na autobus směr Staré Město.

Pobyt byl plný zajímavých her a přednášek. Myslím si, že se mnou budou všichni souhlasit, když řeknu, že celý pobyt byl super 😊

Doseděl Michal, VII. A

Co se děje ve škole

Divadelní představení – Past na myši

Ve středu 9. listopadu se vydal divadelní kroužek na své první divadelní vystoupení do Městského divadla Zlín. Hra od Agathy Christie – Past na myši – nás zaujala zejména svým detektivním příběhem.

Příběh byl o pěti lidech, kteří měli velmi odlišné povahy, ale jedno měli společné, a to že bydleli v nově otevřeném penzionu U Klášterní studny. Když společně seděli ve společenské místnosti, v rádiu se ozvala zpráva o vraždě z Londýna. Ihned poté zazvonil telefon od policie, že k nim vysílají detektiva, aby zjistil, kdo je vrah, protože byl penzion dalším místem vraždy. A v tu chvíli začalo pravé pátrání. Kdo byl vrah, vám ale neřekneme. Slíbili jsme totiž, že to nikdy nevyzradíme. Snad i proto, že bychom byli zastřeleni.

Kočenda Jan, IX. C

Co se děje ve škole

LANDEKPARK Ostrava

Dne 23. 11 se již v 6:45 sešli žáci všech devátých tříd před školou, aby vyrazili směr Ostrava.

První skupina, složená ze třídy IX. A a IX. D., se vydala do vědecko-zábavného centra Vítkovice. Žáci IX. B a IX. C se vydali do LANDEKparku, kde měli krátkou přednášku o báňských záchranářích, ukázkou přístrojů na měření plynu, dýchací přístroje a jiné pomůcky. Poté nastala ta zábavnější část. Mohli jsme si vyzkoušet dýmovnici a sjet dolů do dolu, kde jsme viděli, jak vrtá těžící kombajn, nebo hornický záchod. Poté se skupinky prostřídaly.

V druhé polovině dne jsme byli ve vědecko-zábavném centru Vítkovice. Nejvíce nás všechny asi zaujal gyroskop, který také většina vyzkoušela.

Byl to super výlet, a kdybyste o víkendu neměli co dělat, mohu vám jej rozhodně doporučit.

Kočenda Jan, IX. C

Literární střípky – povídka na pokračování

Poslední kapka života (11. část - Nejčernější pravdy)

„Tady budete!“ zařval Kaledox, když je on a další dva zlí elfové prudce postrčili do ponuré kobky ve sklepení paláce vládce zlých elfů Alcesara Největšího. Děti upadly do tlející slámy na kamenné zemi a Elvinnka se rozplakala, když je jejich únosci zamkli na tři západy.

„Neplač Elvinn,“ řekla Eles a malou holčičku sevřela v náruči. Všichni se rozhlíželi po kobce. Kamenné zdi byly na několika místech popraskané, místnost neměla okna a tudíž téměř žádné světlo.

Děti zatajily dech, když v rohu místnosti zahlédly kosti. Ještě víc je ale vyděsil vězeň, který se v kobce krčil jen kousíček od nich, s rukama v okovech připoutaných řetězem ke zdi. Měl šedivý neudržovaný plnovous, zkrvavělé ruce a na velmi vyhublém těle mu povlávaly kusy něčeho, co bylo možná dříve košile a kalhoty, teď to však byly jen špinavé cáry. Ten muž umíral.

„Bože, vždyť to je přece... Modrbel!“ v Laisově hlase se odráželo jeho zděšení.

„Jak se sem dostal? Na tom nesejde... co budeme dělat?“ Eles začala panikařit. Nemůžou přece nechat zemřít svého moudrého a vždy spravedlivého starostu vesnice dobrých elfů.

Lais i Eles poklekli u bezvládného těla Modrbela. „Haló, pane,“ zašeptal Lais. „Ž... ži... žijete?!“ vykoktal.

Muž pomalu otevřel oči. „Kdo jste?“ zeptal se sípavým hlasem starosta.

„Jsme děti z tvé vesnice... Eles, vnučka knihovníka Lugdana. A tohle jsou tři z dětí Gháty a Primona – malá Elvinnka, Osse a Lais,“ představila sebe i sourozence Eles.

„Ach tak. Co tu pohledáváte?“ zeptal se sípavým hlasem Modrbel.

„To je teď jedno, spíš vás teď musíme zachránit!“ Neztrácel čas Lais.

„Ale jak?“ zeptala se uplakaná Elvinnka.

Povídka na pokračování

„Sice nám sebrali naše věci, ale jeden váček jsem si nenechala sebrat. Mám v něm léčivé byliny. Když nasušíte společně měsíční ibišek a sluneční rozmarýn, vznikne ultrarychlá léčivá směs, kterou když sníte, poměrně rychle vás zachrání i před samotnou smrtí. Tady, pane,“ řekla jako z kuchařky naučenou frází Eles a nasypala trochu prášku do Modrbelových úst.

„Děti čekaly hodnou chvíli, snad i pár hodin, ale s údivem sledovaly, že jejich moudrému vládci mizí všechna zranění.

„Áááá,“ vesele povzdychl stařec. „Cítím se skvěle,“ pohlédl s úctou a obdivem zároveň na Eles.

„Jak jste se sem dostal?“ zeptal se Lais netrpělivě.

„Hmm, to bylo tak. Unesli mě v noci z mého paláce a pak mě donutili, abych vyhlásil tu válečnou výpravu. Vyhržovali, že vypálí celou vesnici, všechny části naší vesnice, ať už to jsou hory či bažiny... vím, bylo to zbabělé. Měl jsem se jim postavit, ale nedokázal jsem vzdorovat...“ zachmuřil se Modrbel.

„Bál jste se?“ zeptala se Elvinnka zvědavě. Při jeho vyprávění přestala plakat.

„To víš, že ano. Jen naprostý blázen by se nebál Alcesara Největšího. Není jen zlý, je něco daleko horšího, je to nestvůra! Ovládá síly, o kterých se nám ani nesnilo. Obchoduje s vládci podsvětí a nezalekne se žádného boha. Od vládce podsvětí jakoby odkupuje duše mrtvých válečníků, kteří byli stejně černí a prohnílí v duši jako je on.“ Děti i starci viseli na rtech.

„A čím mu platí?“ odvážil se ještě zeptat Osse.

„Dušemi nejčistších stvoření na Zemi. Dušemi příšernou vraždou umlčenými. Dušemi křišťálových asopů. Někdy však i nevinnými dobrými elfy. Nikdo před Alcesarem není v bezpečí...“ dokončil vše s těžkým srdcem Modrebel.

Pokračování příště...

Broklová Barbora, VII. D

Recept

Kostičky od tetičky

Suroviny:

100 g pomletých piškotů

100 g pomletých vlašských ořechů

100 ml rumu (může být z naložených rozinek)

2 polévkové lžice rozinek naložených v rumu (rozmixovat)

2 polévkové lžice marmelády

1 polévková lžice cukr moučka

2 polévkové lžice kakaa

50 g 100% rozpuštěného tuku

Pracovní postup:

Všechny suroviny na těsto smícháme a vypracujeme hladké těsto. Malé kousky těsta dáme do formiček, které jsme lehce vymazali 100% tukem a podle formičky vytvarujeme. Uprostřed musí být důlek na náplň. Takto připravené formičky naskládáme na plech, dáme do předehřáté trouby na 180 °C a upečeme dočervena. Necháme chvíli ve formičkách a pak vyklopíme. Vychladlé košíčky plníme náplní, namáčíme do čokoládové polevy a zdobíme sekanými mandlemi, ořechy nebo podle své fantazie.

Recept

Vánoční bramborový salát

Postup přípravy receptu:

Den dopředu si uvaříme brambory ve slupce. Taktéž si připravíme kořenovou zeleninu a vejce natvrdo. Kořenovou zeleninu očistíme a uvaříme v nálevu, do kterého dáme 1 bobkový list, 3 kuličky nového koření, 5 kuliček pepře, špetku soli, cukr a 1 lžičci octa. Zeleninu necháme vychladnout.

Brambory oloupeme a protlačíme přes kolečko s mřížkou nebo nakrájíme na kostičky. Uvařenou zeleninu, okurky a cibuli také nakrájíme nadrobno. Vše dáme k bramborám a přidáme hrášek. Vmícháme zbylé suroviny – majonézu, hořčici, olej, sůl, mletý pepř a vše opatrně promícháme. Nakonec přidáme nasekaná vejce a dochutíme nálevem, ve kterém jsme vařili zeleninu. Klasický vánoční bramborový salát ještě jednou opatrně promícháme a dáme vychladnout.

Horníček Zdeněk, VI. C

Školní galerie

Příroda nám dává k dispozici spoustu materiálu, který mohou naši mladí umělci využít ve své tvorbě. Pojďme se společně podívat, co vytvořili tentokrát 😊.

Jagošová Barbora, VIII. A

Hájková Veronika, IX. D

Gieslová Ludmila, IX. D

Schönbaum Jiří, VIII. A

Školní galerie

Goliáš Petr, IX. B

Mančík Jan, IX. A

Čepa Artur, VIII. A

Pavlík Martin, VIII. B

Zajímavosti ze světa zvířat

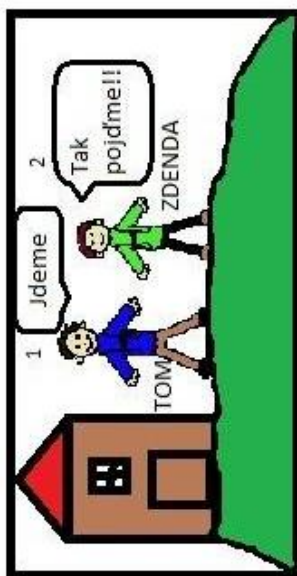
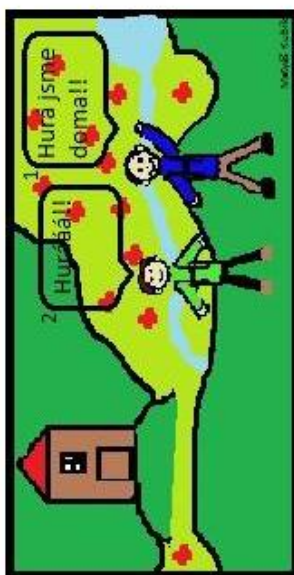
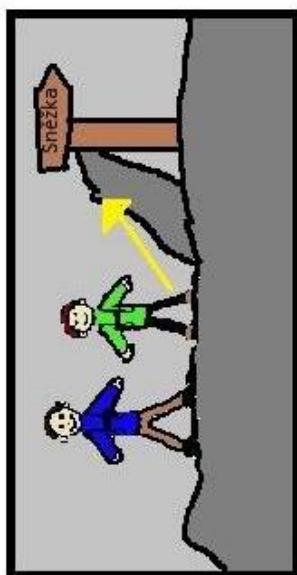
Vlk obecný

Vlci byli kdysi nejrozšířenější savci na zemi. Žili na části severní polokoule. V důsledku lidské činnosti se však jejich počet snížil o jednu třetinu. Lidskou činností se jim zkrátila i jejich délka života (pouhých 6–8 let). Dříve se vlci dožívali až 13 let a více. Putují krajinou ve smečkách po deseti, většinu smečky tvoří pouze blízká rodina.

Dosahují hmotnosti 16 až 80 kg. Většina z vás si pokládá otázku: „Jsou vlci nebezpeční?“ Tak vám můžu potvrdit, že není v Americe známý ani jeden příběh zabití člověka zdravým vlkem. Bohužel však zabíjejí domácí zvířata, člověka ale ne!

Rašticová Anna, VII. D

Pro legraci

Cukr zdarma

„Pane vrchní, kolik u vás stojí čaj?“

„Deset korun, pane.“

„A kolik u vás stojí cukr?“

„Cukr u nás nestojí nic, ten je zadarmo.“

„Tak mi doneste dvě kila cukru, já už to bez toho čaje nějak vydržím.“

Doktor

„Ten muž v ordinaci není pan doktor, ale upír!“

„Ale jak jsi na to přišla, Markétko?“

„Zaslechla jsem, jak někomu hrozil, že mu vezme krev!“

Fleky za uchem

„Matka myje Adámkovi hlavu a najednou se zděsí: „Co to máš za fleky za uchem?“

„To nejsou fleky, ale propiska,“ vysvětluje hošík. „Paní učitelka říkala, abych si zapsal za uši, že nemám o hodině vyrušovat.“

Huňková Barbora

Redakce

Kubík Matyáš, Horníček Zdeněk, Doseděl Michal, Rašticová Anna,
Broklová Barbora, Kočenda Jan, Huňková Barbora, Kusáková Veronika

Všeználek / 3. číslo / roč. 2016–2017 / vyšlo 30. listopadu 2016

Na další číslo se můžete těšit na konci prosince 2016.